JURNALUL UNUI HIPOTENSIV

Doctorul meu, fiindcă și simpatic, n-aș de unde să știe dacă secretele de care îmi spune că trebuie să fie ținute numai în sarmale congelate de trei săptămâni, că frații Grigoriu te dau în judecată dacă susții că n-au talent, că junghiul din spate după specialiști ar fi suspect etc., etc.!

Urmăreșii senin driblingul lui Sorin Avram, șuturile lui Dinu, blocajele lui Haidu, lupta la sînge dintre pitiecani și știința de la Steaua, arbitrii care încă n-au învățat să arbitrezze, jucătorii, dragii noștri jucători gromovoji dintre juniori gata să înfulece galoanele seniorilor consacrați. Și cîte nu poți să mai urmărești și să uiți total din preocupările pisticoase în nouăzeci de minute sau alte sute de minute de fotbal!

Nu, doctore dragă, înscrie în rețetarul dumitale cu litere de-o șchioapă: FOTBALUL. Și prescrie medicamentul ăsta cît mai des. Și tinerilor și celor cîtuliți de reumatismele virstei. Fotbalul este deconectarea cea mai modernă. Te duci la meci, te agiți, te cerți cu nevasta, cu copiii că nu-i iei și pe ei, te enervezi în troleu, te buzești la intrare. Apoi, în timpul jocului, urmează o întreagă gimnastică, reconfortantă a ființei tale. Știi ce are la „secret" un raport, că soția ta ține numai în sarmale congelate de trei săptămîni, că frații Grigoriu te dau în judecată dacă susții că n-au talent, că junghiul din spate după specialiști ar fi suspect etc., etc.!

Urmărești senin driblingul lui Sorin Avram, șuturile lui Dinu, blocajele lui Haidu, lupta la sînge dintre pitiecani și știința de la Steaua, arbitrii care încă n-au învățat să arbitrezze, jucătorii, dragii noștri jucători gromovoji dintre juniori gata să înfulece galoanele seniorilor consacrați. Și cîte nu poți să mai urmărești și să uiți total din preocupările pisticoase în nouăzeci de minute sau alte sute de minute de fotbal!

Nu, doctore dragă, înscrie în rețetarul dumitale cu litere de-o șchioapă: FOTBALUL. Și prescrie medicamentul ăsta cît mai des. Și tinerilor și celor cîtuliți de reumatismele virstei. Fotbalul este deconectarea cea mai modernă. Te duci la meci, te agiți, te cerți cu nevasta, cu copiii că nu-i iei și pe ei, te enervezi în troleu, te buzești la intrare. Apoi, în timpul jocului, urmează o întreagă gimnastică, reconfortantă a ființei tale. Știi ce

L-am privit de sus, parcă din lojă să-l dizolv dintr-o uitătură.

— Aș ! Ce vorbe pompoase ! Ești atent ? Fotbalul, doctore, fotbalul ! Și numai pronunțînd cuvîntul fotbal, parcă într-un mod miraculos, am simțit niște viețuițe pe la urechi, coate și extremele amîndurora.

— Vezi dumneata, doctore, fotbalul ăsta nu-i dau pe o farmacie întreagă. El e un fenomenal medicament al secolului nostru. Vindecă astenii, melancolii de primăvară și toamnă, înfrînge gripa cu tulpinile A, B, C, D și tot alfabetul ei de virusuri, face concurență activă gerovitalului, tonifică anemiile acute, destepenește reumatisme și atroze, ventilează total sistemul învechit de aerisire al bronhiilor și pe noi, hipotensivii ne obligă să jucăm sirba popii sau „ca la breaza" în tribună. Te duci la fotbal ?

— Nu ! N-am timp.

— Rău ! Îmbătrînești repede. Du-te neapărat. Uite un meci de fotbal chiar nu de soiul Manchester—Benfica, îți schimbă dintr-odată tonusul. Nu te mai gîndești că Ionescu te lucrează la sînjeb, că Vlădescu își-a înseamnă asta în medicină, doctore ? Și apoi destinderea nervilor după meci. Și apoi iuni, cînd apar cronicile scrise de Nicolescu, de Mantu, sau de Radu Urziceanu și Fănuș Neagu ! Ce de comentarii...

E o continuă consumare de energie, o flacără arzînd... Cu o carte, mai adormi în pat, la cinema îți se mai închid ochii, chiar dacă pe pînză se fandosește Sofia Loren, dar fotbalul nu-ți lasă spiritul să lîncezească și te ține într-o completă stare de trezie. Ce facem noi însă hipotensivii căci acum, pe data de noua, se termină campionatul ? Mai e „baraju", mai sînt niște meciuri la televiziune și apoi vacanța. Amintiri. Dar trece și asta. La sfîrșitul lui iulie începem antrenamentele și în toamnă nu te las doctore, te văd că ești cam palid. Ia să-ți iei tensiunea. Ai nevoie de fotbal, te asigur...

Magazin Radu Lescu

ECHIPA NAȚIONALĂ NE-A PRODUS O NOUĂ DECEPȚIE

O partidă care a reliefat numeroasele carențe ale fotbalului nostru

Ne-a fost dat să trăim ieri momente de amară decepție. Chemată la o nouă „examinare", în cadrul planului general de pregătire pentru preliminariile campionatului mondial, echipa reprezentativă — destul de diferită față de aceea de anul trecut și cuprinzînd și cîteva elemente asupra cărora a existat unanimitate înainte de partidă — s-a comportat sub orice critică, la un nivel la care cu greu și-ar fi putut închipui cineva că se poate coborî și pentru care nu poate fi invocată nici o scuză sau circumstanță atenuantă. Nici măcar aceea că partida cu Olanda a fost perfectată și programată înainte de ultima etapă a campionatului. În treacăt fie spus, olandezii au susținut această întîlnire DUPĂ terminarea campionatului și totuși au jucat așa cum au văzut cei aproape 20 000 de spectatori și sutele de mii de telespectatori, cu o vigoare și o poftă de joc care au constituit o usturătoare lecție pentru jucătorii noștri.

Nu știm dacă și în ce măsură au simțit ei — ca și antrenorii lor — acest lucru, dar pentru noi a fost clar că asistăm la o partidă penibilă, care oglindește cu fidelitate crudă nenumăratele carențe ale fotbalului nostru. Urmărind meciul de ieri, am avut permanent imaginea jocului practicat de echipele noastre în campionat, a fotbalului așa cum l-au învățat și obișnuiesc să-l joace fotbaliștii noștri la echipele lor. În plus, cu comportarea de ieri au reușit să compromită și ideea antrenamentelor comune dinainteа partidelor internaționale, pentru că randamentul a atins cote chiar sub cele obișnuite la meciurile cluburilor lor !

Despre acest meci, în care reprezentativa noastră a lăsat impresia unui sparing-partener venit la odihnă pe litoral, iar aceea a oaspeților că este gazdă.., se pot spune multe lucruri. Ne vom rezuma la cîteva observații mai importante, pornite de la faptele cele mai caracteristice.

Ceea ce a impresionat în modul cel mai neplăcut a fost lipsa de vigoare, de ambiție, de răspundere a jucătorilor noștri față de culorile pe care le reprezentau, față de masele de iubitori ai fotbalului care așteptă de ani de zile o înviorare a fotbalului nostru, o comportare cît de cît onorabilă în întîlnirile internaționale. În locul unor jucători însuflețiți de dorința de a răspunde scopului meciului și obiectivelor vîitoare, ambiției — unii — să confirme încrederea acordată, alții să-și dovedească maturitatea, valoarea și selecționarea, am văzut fotbaliști fără aspirații, care s-au lăsat dominați la multe capitole de un adversar neîntimidat și nestăpînit de faptul că juca în deplasare și că ca mod de a aborda jocul și de a lupta n-a fost departe de comportarea celor care au evoluat la Zürich, acum un an...

În ciuda faptului că lotul a fost supus unui program de pregătire alcătuit cu migală, în ciuda antrenamentelor comune efectuate cu sau fără partener, echipa s-a prezentat fără echilibru, fără o idee clară de joc, comițînd erori din cele mai elementare, tehnice și tactice. Joc lent, nenumărate pase înapoi, laterale, cu cîștig infim de teren, greșeli — uneori grosolane — de execuție, pase moi, ușor interceptabile pentru adversari iuți și bătăioși ca cei olandezi, nici o pasă directă, întotdeauna pase cu preluare și conducere (cu o regularitate înnebunitoare), total contraindicate în compania unor adversari care nu te lasă nici un moment liber, o concentrare inexplicabilă a acțiunilor, mai ales pe sus, pe centrul terenului, tocmai pe unde olandezii se dovedeau de netrecut, lipsa demarcărilor și a dublării, a sprijinirii jucătorului cu mingea — iată, pe scurt, un bilanț îngrijorător care constituie un vot de blam pentru jucători, antrenorii lotului și antrenorii echipelor și care face ca rezultatul de egalitate cu care s-a încheiat partida să fie foarte binevoitor cu noi. Un bilanț care ridică pe bună dreptate întrebarea: cum au fost pregătiți jucătorii noștri, cum au folosit ei antrenamentele comune și dacă ceea ce au arătat ieri este tot ceea ce pot?

În concluzie, un joc total nesatisfăcător, în care nu am putut remarca nici un jucător, poate cu excepția lui Coman. În rest, de la fundașul dreapta pînă la extrema stîngă toți au decepționat. Problema echipei naționale rămîne pe mai departe critică.

În ceea ce privește pe oaspeți, ei au arătat un fotbal modern, bazat pe o organizare foarte bună, pe mișcare permanentă, cu sau fără minge, pe ajutor reciproc între jucătorii aceluiași compartiment sau din linii diferite, pe acțiuni executate rapid și variat, excelent pregătite și desfășurate în adîncime. Au rat apoi după pase transfor tiga do foarte portarul central stînga Kuylen.

Arbitrajul prestat de „trio"-ul turc at ent, corect, cu decizii prompte.

Petre GAȚU

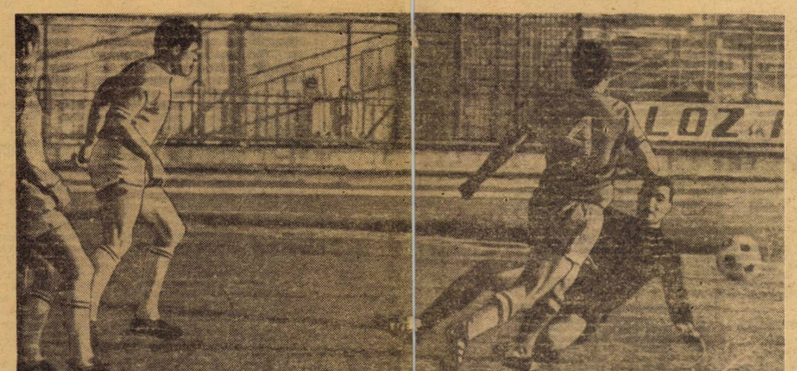

Eykenbroek, venit în atac, a șutat din apropiere, dar Coman respinge balonul

Foto : Ș. BRAȘOVEANU

FORMAȚIILE :

ROMÂNIA (antrenor Angelo Niculescu) : **Coman — Ivăncescu, Barbu, Hălmăgeanu, Deleanu — Dobrin, Dinu (min. 62 Ghergheli) — Grozea, Dumitriu II, Dumitrache (min. 46 Ion Ionescu), Haidu.**

OLANDA (antrenor : Georg Kessler) : **Van Beveren — Romeyn, Israel, Eykenbroek, Warnas — Veenstra, Jansen — Klynjan (min. 62 Fâhlplatz), Van der Kuylen, Hanegem, Rensenbrink.**

CIFRE DIN MECI

	ROMÂNIA	OLANDA
Pase cu adresă	101 (45)	102 (46)
Pase greșite	52 (19)	28 (16)
Șuturi pe poartă	2 (0)	11 (4)
Șuturi afară	8 (4)	12 (2)
Lovituri de colț	13 (5)	8 (3)
Aruncări de la tușă	22 (9)	17 (7)
Hențuri (comise)	1 (0)	4 (3)
Faulturi (comise)	13 (7	16 (7)
Șuturi în bară	1 (0)	3 (1)

Cifrele din paranteze se referă la repriza întîi.

MECIUL Nr. 208

ROMÂNIA — OLANDA 0—0. Stadionul Republicii : 20 000 spectatori ; teren uscat, dar ușor denivelat, devenind uneori mîngîea din traiectorie ; timp însorit ; arbitrajul atent al brigadei turce, avînd la centru pe Nejat Sener, ajutat la tușă de Sedat Oseiciuk și Hamza Ozdak.

AMBIANȚA. — La începutul meciului favorabilă echipei noastre, cu speranțe că jocul acestela, de la început deficitar, se va îndrepta pe parcurs. Așteptările au fost zadarnice căci echipa noastră a slăbit și mai mult, ceea ce a produs dezaprobările vehemente ale publicului.

PRIMA REPRIZĂ. — Jucătorii noștri nu au știut să-și impună jocul. După 30 de minute în care s-a părut că s-ar putea realiza ceva în acest meci, finalul reprizei a fost foarte slab. Iată momentele mai importante :

— 4' fundașul olandez Romeyn sutează în bara porții lui Coman

— 9' șut periculos al lui Van der Kuylen

— 18' combinație reușită Dumitriu II — Dumitrache, nefructificată

— 25' Grozea ratează de la 3 m

— 27' Ocazie bună a lui Dumitrache, dar cade cînd trebuie să șuteze

— 31' șut periculos al lui Hanegem

— Din min. 33 pînă la finele reprizei, patru șuturi periculoase ale olandezilor.

A DOUA REPRIZA. — Olandezii au constatat slăbiciunea echipei române, prind curaj și devin mult mai vigurogi în atac. Ei reușesc o serie de combinații care se încheie cu șuturi. Forma bună a lui Coman și din nou două „bare" ale olandezilor, ocrotesc poarta echipei noastre.

— 51' Mare ocazie de gol olandeză, într-o combinație care face K.O.apărarea noastră, dar Klynjan lovește mingea defectuos

— 55' Același Klynjan trimite mingea în bară

— 59' Coman salvează o situație foarte grea

— 70' O nouă „bară" a lui Klynjan

— 75' Mari ocazii de gol ratate de olandezi

— 76' Dumitriu II într-o poziție excelentă de a înscrie își dă mingea prea înainte și portarul Van Beveren prinde...

— 83' O nouă mare ocazie de gol românească. Mingea ricoșează din picioarul lui Dumitriu II în bara porții adversarilor...!

Și meciul se încheie cu un rezultat de egalitate.

PĂRERILE OLANDEZILOR ȘI A ARBITRULUI

GEORG KESSLER : *„Firește, sînt mulțumit de rezultat și de jocul echipei mele, cu toate că mi-au lipsit din echipă Paul de Cruyff și Swart. Punctul negativ, imprecizia atacanților noștri care n-au putut fructifica numeroasele ocazii avute. Mă refer la Klynjan, Van der Kuylen și Pahlplatz, dar și la fundașul Israel care s-a aflat și el în repetate rînduri în poziții excelente de șut.*

Cît despre echipa României, combină uneori destul de bine, dar de ce joacă atît de lent ? Azi, fotbalul se joacă cu viteza rachetei. Nu trăim oare în secolul vitezei ?".

JANSEN : *„Au fost momente cînd, aici, pe stadionul dv., m-am simțit ca acasă datorită aplauzelor spectatorilor români și încurajărilor venite din partea puținilor olandezi prezenți la meci. La dv. echipa națională nu este încurajată ? La noi spectatorii nu știu ce să mai facă pentru a-i intimida pe adversari și a ne electriza pe noi. Și ce mare importanță are publicul cînd joci acasă !".*

VAN DER KUYLEN : *„Niciodată nu am ratat atît de mult ca azi. Și din cauza asta sînt nemulțumit de rezultat".*

NEJAT SENER *(arbitrul meciului)* : *„Personal, meciul nu m-a satisfăcut și asta în primul rînd datorită atîtor ocazii de gol ratate de amîndouă echipele. Românii pe care am văzut-o jucînd mult mai bine în anii trecuți, atît la Istanbul cît și la Ankara. Să fi fost de vină soarele, căldura ? Nu prea cred. Cauzele trebuie să le căutați dv., presa și antrenorii. Ceea ce pot să spun e că o echipă cu un atac mai decis putea să vă bată".*

„Nu puteam cîștiga"

CONSTANTIN COMENTEAZĂ

Nu înțeleg nici ce s-a întîmplat psihologic cu echipa noastră. Altă dată, acasă, abordam întîlnirile cu mai multă forță de joc, ne dominam în general adversarul, chiar dacă nu cîștigam, cum a fost cazul partidei din preliminariile olimpice cu echipa R.D.G. De data asta, contra Olandei, „tricolorii" noștri au jucat parcă erau la un antrenament.

Apărării nu i-aș putea face prea multe reproșuri, dar nu mult a lipsit să primim goluri, din cauză că fundașii nu s-au dublat. Ivăncescu și Deleanu au jucat prea mult pe margine. Întreaga noastră linie de fund a greșit prin lipsă de colaborare, prin plasamentul la distanțe mari unul de altul.

În fine, o observație cu caracter mai general. Constituția fizică a jucătorilor noștri, în special a atacanților, nu corespunde cerințelor jocului modern. Fundașii oaspeți ne-au dominat net iar noi, în loc să jucăm cu combinații multiple, pe jos, am continuat să aruncăm mingi înalte în fața carelui, unde Israel și Eykenbroek erau imbatabili. Doar de două-trei ori am încercat combinații și atunci s-au realizat faze periculoase.

Și acum, despre oaspeți. Eu cunoșteam fotbalul lor, pentru că am jucat de două ori în Olanda. Știam că joacă în forță, cu mingi lungi. Constat acum că au progresat foarte mult, au prestat ieri un joc combinativ, au pasat bine, au efectuat schimbări de direcție bine inspirate. *În orice caz, mișcarea lor în teren a fost mult mai bună decît la noi.*

Așa cum au stat lucrurile, nu puteam cîștiga acest meci, pentru că — efectiv— n-am atut ocazii de gol.

DEZBATERE PUBLICĂ ASUPRA PROIECTULUI NOULUI REGULAMENT DE TRANSFERĂRI

(urmare din pag. 3)

ție de fotbal numai după 2 ani de la depunerea actelor, pot să-și ceară transferarea tot în perioada prevăzută de art. 1 dacă depun o declarație în acest sens. Această declarație este valabilă numai dacă are consimțămîntul scris al secției (clubului) pentru care se cere transferarea.

Jucătorii aparținînd secțiilor de fotbal din divizia C sau celor din categoriile competiționale inferioare, aflați în aceeași situație, primesc dreptul de joc pentru noua secție de fotbal după un an competițional.

În interyalul respectiv (2 ani competiționali pentru jucătorii din secțiile divizionare A și B și un an competițional pentru celelalte secții) aceștia pot fi folosiți la jocuri amicale interne și internaționale.

Acordul scris al secției de proveniență depus după expirarea perioadei de transferări nu se ia în considerare.

Art. 10. — Secțiile (cluburile) de fotbal cu echipe în divizia națională A pot obține — într-un an competițional — transferarea cu drept de joc a unui număr de maximum 3 jucători proveniți din secții de categorii inferioare, chiar fără acordul scris al asociațiilor (cluburilor) respective, dar în toate aceste cazuri este necesar consimțămîntul scris al jucătorului.

Secțiile (cluburile) de fotbal din Divizia națională A pot beneficia de această dispoziție numai în cazul cînd prin transferarea celor în cauză nu se depășește numărul de 30 de jucători admiși pentru fiecare echipă divizionară A și numai dacă transferarea a fost cerută în termenul prevăzut de art. 1.

În condițiile alineatelor de mai sus, într-un an competițional de la o echipă de categorie inferioară nu poate fi transferat decît un singur jucător.

Secțiile (cluburile) de fotbal, cărora li s-a admis transferarea de jucători în condițiile prezentului articol, sînt obligate ca în termen de una lună să doteze secțiile de la care provin acești jucători, cu un echipament nou constînd din : ghete, jambiere, chiloți, tricouri și treninguri pentru un număr de 15 jucători. În cazul cînd acești jucători provin din secțiile divizionare B și C, echipele din Divizia națională A sînt obligate ca într-un termen stabilit între cele două secții de fotbal să susțină pe cheltuiala lor și cu formația lor de campionat, un joc amical cu echipele respective, pe terenul acestora. Nerespectarea acestor obligații atrage suspendarea dreptului de joc al jucătorilor transferați fără acordul secției (clubului) din care au făcut parte.

Art. 11. — Jucătorii absolvenți ai învățămîntului superior, precum și ai școlilor tehnice de specialitate, repartizați în producție în localitățile din care au plecat pentru efectuarea studiilor, se pot transfera în perioada prevăzută la art. 6 și fără acordul secțiilor pentru care sînt legitimați, dacă se reîntorc la secțiile lor de proveniență.

Tuturor celorlalți absolvenți li se aplică prevederile generale de transferare.

Art. 12. — Jucătorii chemați să-și îndeplinească serviciul militar, cu excepția celor proveniți din secțiile cu echipe în Divizia națională A și Divizia B, în termenul prevăzut de art. 6, își pot cere transferarea cu drept de joc imediat pentru una din secțiile de fotbal din localitate unde își fac stagiul și fără acordul scris al secției de fotbal din care provin.

Transferarea acestor jucători încetează odată cu terminarea stagiului militar, cînd pe baza datelor consemnate în livretul militar mutația se face în carnetul de legitimare și în fișa individuală de către comisia competentă, la cererea jucătorilor care revin de drept la secția pentru care erau legitimați.

Jucătorii reveniți la secțiile lor în condițiile de mai sus pot fi transferați pentru orice altă secție de fotbal dacă prezintă acordul scris al secțiilor pentru care sînt legitimați.

Art. 13. — Jucătorii — cu excepția celor care fac parte din echipe din Divizia națională A și din Divizia B — care au reușit la concursurile de admitere pentru cursurile de zi ale institutelor de învățămînt superior din alte localități decît cele în care activează secția lor, își pot cere transferarea fără acordul scris al acestora, la secții din localitatea în care își fac studiile.

Jucătorii care își întrerup studiile universitare revin de drept la secțiile de proveniență dacă au fost transferați fără acordul scris al acestora.

Secțiunea VI

SOLUȚIONAREA CERERILOR DE TRANSFERARE

Art. 14. — Cererile de transferare vor fi soluționate de către :

● Comisia centrală de competiții, legitimări și transferări :

— pentru jucătorii care se transferă la și de la secțiile (cluburile) cu echipe în Divizia națională A sau în diviziile B și C, chiar dacă sînt din același județ ;

— pentru jucătorii care se transferă dintr-un județ în altul.

● Comisiile județene de fotbal :

— pentru jucătorii care se transferă în cadrul aceluiași județ, cu excepția cazurilor date în competența comisiei centrale de competiții, legitimări și transferări prin alineatul 1.

Secțiunea VII

DISPOZIȚII FINALE

Art. 15. — Jucătorii care la data cererii de transferare la secții de fotbal din alte localități nu au împlinit vîrsta de 18 ani, trebuie să prezinte pe lîngă actele cerute de art. 2 și 3 și consimțămîntul scris al părinților.

Art. 16. — În cazul cînd secțiile (cluburile) nu-și dau acordul pentru transferarea jucătorilor solicitați de alte secții de fotbal, acestea vor motiva respingerea cererii de transferare.

Art. 17. — Este interzisă transferarea jucătorilor din orice categorie competițională la echipele care mai au de jucat ultimele șase etape de campionat.

Art. 18. — Prezentul regulament va intra în vigoare la data de 15 iunie 1968. La această dată își încetează aplicarea toate normele și dispozițiile anterioare privind transferarea jucătorilor de fotbal.

SPRINT FINAL ÎN A 50-a EDIȚIE A CAMPIONATULUI

(urmare din pag. 3)

veritabilă caravană O.N.T. la București. Și cu care am răspuns că cuvîntul de ordine în tabăra piteșteană este: **„Vrem să terminăm campionatul, cum l-am început !"** Aluzia la victoria asupra Rapidului chiar la București, nu este deloc liniștitoare pentru „bancari".

Opiniile trimișilor-ului de selecționabili ai lotului reprezentativ (Barbu, Dobrin, Coman) au fost sintetizate de purtătorul lor de cuvînt, căpitanul echipei piteștene, Barbu: **„Nu vreau să subestimez replica Progresului și pe cel de la Tg. Mureș, deși are o importanță atît de mare. Pot să vă spun că se muncește serios. Toți vrem ca Brașovul să rămînă în Divizia A. Ne-o cere tradiția, ne-o cere orașul, ne-o cere publicul. Și, vorbind despre public, vreau să mă opresc puțin. Ultimele două luni au fost, pot zice, perioada cea mai grea din viața mea. M-am simțit tare singur. Mi-au lipsit acești băieți pe care, atunci cînd nu i-am avut în jurul meu, m-au convins din nou cît de mult îi iubesc. Nu pot spune, că sînt... bolnav. Apoi, cînd presa a arătat adevăratele cauze, au început să vină scrisori de îmbărbătare. Nu mi-am putut închipui că poate exista o astfel de adeziune.**

Mă opresc pe stradă oameni pe care nu-i cunosc, mă întreabă de echipă, dacă cred că vom scăpa de baraj. Pentru aceștia toți, merită să te zbați și să te bați în vederea reușitei".

Așa că, în ciuda faptului că la poalele Tîmpei trăiește cu fe de campionat. Peele tot șanse, se ad și contra, se fa

Rezultatul acest „meci a poate reveni Dar ce fac na dinaintea te-a oferit Ploeșteanu,

„Ne pregătim cît se poate de bine pentru meciul cu Victoria din Carei. Și meciurilor" nu decît stegarilor !... Ființa noastră în săptămînile finalei"? Amănunt antrenorul Silviu

Facem antrenamentele obișnuite dinaintea oricărui meci, așa cum il socotim

„Meciul meciurilor"

Orașul de trăiește cu fervoare acest final

se analizează ue argumente pro e calcule.

O „săptămînă a patimilor"

E lesne de ghicit (și, mai ales, de explicat...) agitația care a cuprins tabăra Progresului în aceste zile dinaintea ultimului asalt pentru salvarea echipei de la baraj.

Toate ultimele eforturi sînt îndreptate spre o pregătire fizică și psihică optimă pentru obținerea victoriei în partida cu F.C. Argeș.

— Pentru că — ne spunea antrenorul C. Drăgușin (care — preluînd echipa în împrejurări dificile — a făcut totuși tot ce se putea cu un lot, să recunoaștem, modest) — oricum **noi trebuie să cîștigăm dumnică".**

— Dar veți cîștiga ?

— Eu cred că da. **În orice caz, totul va fi lămurit într-o jumătate de oră din joc.**

Cum însă, aceste citeva cuvinte rostite de Drăgușin au constituit o... derogare de la... non-comentarea meciului de duminică (toți sînt tăcituri) n-am reușit să aflăm care va fi această jumătate de oră și e trebuit să ne mulțumim cu amănuntul că echipa a făcut o scrioasă verificare duminică la Ploiești, unde în ciuda scorului (2-4) a prestat un joc bun, dar că antrenorul este oarecum îngrijorat de accidentarea lui Peteanu și V. Popescu. De aceea încă nu s-a fixat asupra formației definitive, aceea care va monopoliza felicitările în caz de victorie sau va purta povara nereușitei — dar își va rezerva dreptul de a realiza în cupă ceea ce nu a izbutit în campionat... (p.g.).

„Ne jucăm ultima carte"

La ora actuală, lumea sportivă din Tg. Mureș trăiește zile de intensă emoție. Pretutindeni flutură aceeași întrebare : „Scapă duminică **A.S.A. ?"**, dar și complementul ei firesc: **„Sau ne îngrijim de concediu ca să înșoțim echipa la baraj, la București sau Timișoara ?"**

...În acest timp, însă, antrenorul T. Bone și trupa sa își văd liniștit de antrenamente. **Liniștit** este un fel de a spune, pentru că numai el știe cît „oare albe" poate avea o săptămînă. Bone însă, își păstrează calmul și realismul.

— Grea situație, „Tibi"...

— Într-adevăr. Dar vom miza totul pe ultima noastră carte. Trebuie să cîștigăm neapărat și sînt convins că vom reuși. Vrem să încheiem campionatul cu o victorie, indiferent de ce va face Progresul, indiferent dacă vom merge sau nu la baraj. Ne-am pregătit cu toată seriozitatea, am susținut în acest interval de întrerupere jocuri de antrenament și jucătorii sînt într-o stare psihică bună pentru a dovedi că totuși își au locul în Divizia A. Sper că fundașul central Sîrbu (accidentat într-un joc de verificare) **va** fi apt de joc duminică.. Sper că de data aceasta echipa se va bucura de încurajările tuturor spectatorilor mureșeni. De acea așteptăm cu încredere meciul. Nu sper însă, în prezență, măcar în tribune, a lui Pavlovici despre care „gurile nu chiar atît de rele" susțin că ar fi plecat de cîteva zile cu un bilet în circuit, pe ruta Craiova-Pitești-București-Constanța... (g.h. n.).

JOCURILE FINALE

Rapid București — „U" Craiova (2—4)
A.S.A. TG. MUREȘ — ST. ROȘU BRAȘOV (0—1)
Dinamo Bacău — Farul Constanța (0—4)
U.T. Arad — Jiul Petroșeni (1—2)
PETROLUL PLOIEȘTI—STEAUA BUCUREȘTI (1—2)
„U". CLUJ — DINAMO BUC. (4—2).
PROGRESUL BUC. — F.C. ARGEȘ PITEȘTI (1—3)

În ce privește meciurile din București, acestea vor avea loc duminică (împreună cu celelalte partide) la aceeași oră (17.30), dar pe terenuri diferite : **Rapid — „U" Craiova** în Giulești, **Progresul — F.C. Argeș** pe Stadionul Republicii.